

Laurits Lindegaard Rasmussens tale ved Socialdemokratiet Odenses repræsentantskabsmøde

Taler

Laurits Lindegaard Rasmussen
Forperson, DJØF studerende

Dato

23. marts 2026

Sted

Kultur- og Aktivitetshuset Bolbro
Brugerhus

Omstændigheder

Talen blev afholdt til det årlige repræsentantskabsmøde som del af Laurits Lindegaard Rasmussens opgave som politisk formand i DSU Odense. Dagen efter fandt folketingsvalget sted, hvor Socialdemokratiet tabte 12 mandater.

1 Politik er at ville. Sådan sagde den tidligere socialdemokratiske statsminister Oluf Palme engang. Sådan er det politiske engagement i DSU Odense også – og der har vel ikke fundet et bedre afsæt for at forandre vores by end det forgangne år.

5

For endnu et år er gået. Et år, hvor vi i DSU Odense ikke bare har været igennem et, ikke to, men hele tre valg – og så har jeg valgt at se bort fra det folketingsvalg, som raser lige uden for vores repræsentantskabsmøde. Kommunalvalg, regionsrådsvalg og skolevalg. Valg, som jeg som politisk formand jo ikke kan undgå at knytte en kommentar til, men det skal nok.

10

Vi er som forening mange ting.

15

Vi er en gruppe af unge, der kommer godt ud af det med hinanden, udover når snakken falder på atomkraft.

Vi er gode venner, der i perioder bruger med tid med hinanden, end vi gør med vores klasse og studiekammerater – for enkelte endda med deres kærester.

20

Vi er alt det, men vi er også så meget mere.

Vi er nemlig først og fremmest i DSU et politisk fællesskab.

Vi har ikke lært hinanden at kende, fordi vi tilfældigvis endte i samme klasse, på

samme hold eller deler hjørnekontor eller arbejdsstation.

Vi mødtes i forening om vores værdier, men mindst lige så meget i ønsket om at blive klogere, forandre og skabe en anden by, en anden ø og et andet land for os selv og andre unge. For vi ved, at forandring og politik ikke er noget, der alene kræver flotte titler, flotte valg eller flotte ord. Det kræver mod, organisering og viljen til at turde.

Igennem hele året har vi gjort, hvad vi kunne for at give det bedst mulige afsæt for medlemmer til at skabe den forandring, vi og de ønsker. For den politisk skoling vi som DSU skal give.

Kvindesygdomme, krisen i Ukraine, TV2-Fyn og medielogikker, Odense Havn og industriproduktion, de udfordrede demokratier rundt i verden, politikudvikling i teori og i praksis, DSU's kampe i den tid der kommer, læserbrevsskrivning, energipolitik, besøg ved vores elskede letbane og fremtiden for Odenses byudvikling, kampagnearbejde, regeringens sejre- og nederlag og land-by problematikken er bare et udpluk af de emner, som vi som medlemmer af DSU Odense har fået berøring med indenfor det seneste år.

Ikke altid ved røv-til-sæde undervisning, men ved rollespil, dilemma lege, besøg ude i virkeligheden og alskens forskellige metoder. Den politiske skoling, som vores medlemmer skal møde hver evig eneste onsdag, må aldrig føles som en fortsættelse af den skoledag folk bruger de, men skal genere nysgerrighed, engagement og lyst til at komme igen.

Ikke bare for at se ens venner, drikke en øl og høre det seneste sladder, men fordi man lærer nyt om den komplicerede verden, vi bor i. Fordi ens horisont udvides.

Men jeg lovede jo at tale lidt om de valg, rammesatte det meste af det, der er sket siden i sommers i vores forening.

Det er jo nok ikke nogen hemmelighed, at valgene i efteråret ikke gik, som man kunne have håbet på. Selvom vi nu mentalt er et helt andet sted, med en folketingsvalgkamp, der har slugt alt fokus, så må vi ikke glemme, at vi fik en ordentlig begmand.

Eller når jeg siger vi, er det jo ikke helt korrekt.

65

For jeg havde en fest på valgaftenen, og når jeg tænker tilbage, var jeg ikke den eneste. Det var først dagen efter, da jeg spiste frokost med DSU'ere fra andre steder i landet det for alvor gik op for mig, hvor helt igennem lort det var gået så ufattelig mange steder. Hvor mange stolte bastioner der var faldet.

70

Albertslund socialdemokratisk i 103 år – væk.

Næstved 106 – væk.

75

Middelfart 107 år – med en hjælpende hånd fra Ulla, væk.

Lolland 112 år – væk.

Gladsaxe 112 år – væk.

80

Borgmester på borgmester, kandidat på kandidat, kommune på kommune var resultatet klart. Vi fik tæsk i et omfang, der vil indskrive sig i vores partis historie. I skulle næsten have været til det efterfølgende HB i DSU. Det var en ren og skær begravelsesstemning, hvor alle havde deres egen lille flig af tragedien, det kunne tale ud fra. Alle udover to: Aarhus og Odense.

85

Vi gik faktisk frem i stemmetal, vi fastholdt vores mandattal, vi fastholdt vores rådmandspost og ja, vi fastholdt borgmesterposten. Det skyldes mange ting. En dygtig borgmester, en politik der appellerede til unge, og ikke altid bare talte til den hastigvoksende ældre del af vores vælgerkorps, men også et ungt socialdemokratisk fællesskab, hvor alle gav sig 100 %. Folk som Arthur, der aldrig havde uddelt en flyer før, stod pludselig i gågaden og var i gang til højre og venstre, folk som Jonas, der stort set lige var blevet medlem, men troligt mødte til husstands omdeling i alle dele af Odense.

95

Alle, der gav blod, sved og enkelte tårer, for at Socialdemokratiet skulle få et godt valg. Af DSU skulle få et godt valg. Det kunne ikke lade sig gøre uden jer, men heller ikke uden de fantastiske folk, der stillede sig helt i front.

100

Derfor skal der fra vores side endnu en gang lyde en enorm tak til William, til Niklas, til Hjalte og til Anne for, at det stillede sig til rådighed for Socialdemokratiet og for DSU. Uden dem havde valget set anderledes ud for

105 vores parti. For uden de stemmer, som netop det at have fire unge kandidater
tiltrak, så var vi gået tilbage. Så havde vi som parti kun fået 9 mandater på
valgnatten i vores byråd.

110 Det har i det sidste år været den største ære at tjene som den ene del af det delte
formandskab, der blev valgt på vores sidste generalforsamling.

En nyskabelse i DSU, som jeg er glad for, man var med på i sin tid, og som
enkelte afdelinger nu er begyndt af lege lidt med deres egne udgaver af.

115 For sådan er vi i DSU Odense.

Vi tør udfordre, vi tør nytænke, og vi tør prøve. Vi tør vise, at politik handler
om at ville, men når man er socialdemokrat, tror jeg det ofte mindst lige så
meget at turde.

120

Kilde

Manuskript modtaget af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

Kildetype

Digitalt manuskript

125

Tags

Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/laurits-lindgaard-rasmussens-tale-ved-socialdemokratiet-odenses-repraesentantskabsmode>

130

135

140